

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN I TE ROTTERDAM.

Gezien het beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak van de inspecteur der belastingen te Y betreffende zijn navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting, belastingjaren 1941, 1942 en 1943 en in de ondernemingsbelasting, belastingjaren 1942, 1943 en 1944.

Gezien het vertoogschrift van de inspecteur der belastingen.

Gehoord ter vergadering van 1 Mei 1952 de inspecteur alsmede Mevr. A, gescheiden echtgenote van appelland en XA, B, Mevr. BX, Mevr. XC, en Mevr. D vergezeld van hun raadsleden E en F, accountants namens de erfgenamen van de inmiddels overleden appelland.

Overwegende, dat aan appelland een navorderingsaanslag is opgelegd in de inkomstenbelasting over de jaren 1941, 1942, en 1943 naar een inkomen van resp. f. 18.000,-- , f. 18.000,-- en f. 16.000,-- en in de ondernemingsbelasting over de jaren 1942, 1943 en 1944 naar een bedrijfsopbrengst van resp. f. 17.000,-- , f. 16.000,-- en f. 15.500,-- en een bedrijfskapitaal van resp. f. 30.000,-- , f. 30.000,-- en f. 25.000,--;

Overwegende, dat appelland tegen deze aanslag bezwaar heeft gemaakt, maar de inspecteur bij zijn uitspraak van 26 Januari 1951 de aanslagen heeft gehandhaafd;

Overwegende, dat appelland tegen deze uitspraak tijdig in beroep is gekomen;

Overwegende, dat appelland in 1946 is gescheiden en in 1951 is overleden;

dat appelland in gemeenschap van goederen was gehuwd;

dat mitsdien thans appelland's erfgenamen en zijn gescheiden echtgenote belang hebben zich tegen de aanslag te verweren, gelijk zij hebben gedaan en zij hierna eenvoudigheidshalve zullen worden aangeduid als de appellanden;

Overwegende, dat de inspecteur de aanslagen heeft vastgesteld op grond van een vermogensvergelijking tussen 1 Januari 1941 en 1 Januari 1944, tegen welke methode appellanden geen bezwaar hebben gemaakt;

Overwegende, dat appellanden echter wel een aantal bezwaren hebben opgesomd tegen de wijze, waarop deze vermogensvergelijking is berekend en de Raad deze bezwaren stuk voor stuk zal behandelen;

dat appellanden hebben aangevoerd, dat Mevr. A per 1 Januari 1941 f. 1.800,-- eigen spaargeld had, maar daarvan geen enkel bewijs is geleverd;

dat volgens appellanden het schip G in het beginvermogen te laag is gewaardeerd, omdat er kort voor de oorlog voor ongeveer f. 8.000,-- aan is verbeterd en de afschrijving van f. 1.800,-- te hoog is, daar slechts 1½% per jaar op het schip mocht worden afgeschreven, hetgeen neerkomt op in totaal f. 600,--;

dat uit de verklaringen van Mevr. A en appelland's erfgenamen de raad wel de overtuiging heeft gekregen, dat het schip kort voor de oorlog is verbeterd, doordat de motor is hersteld en een nieuwe roef is aangebracht, terwijl een bedrag van f. 8.000,-- voor deze herstellingen niet onaannemelijk voorkomt;

dat evenwel dergelijke reparaties de waarde van een schip wel verhogen, maar met een belangrijk minder bedrag, dan zij hebben gekost;

dat de Raad de waardevermindering van het schip tengevolge van die reparaties taxeert op f. 4.000,--;

dat de inspecteur ter zitting van de Raad heeft verklaard, dat hij heeft afgeschreven 2½% op het casco en 8% op de motor, hetgeen de Raad niet te veel acht, zijnde de door appellanten verlangde afschrijving van 1½% op het schip veel te klein;

dat de Inspecteur volgens deze afschrijvingspercentages komt tot een afschrijving van f. 1.689,--, welke hij in zijn verzoekschrift heeft afgerond tot f. 1.800,--;

dat evenwel het bedrag van f. 1.689,-- moet worden aangehouden en mitsdien het schip uit die hoofde f. 111,-- hoger moet worden gewaardeerd;

dat de inspecteur in het eindvermogen onroerend goed heeft opgenomen tot een bedrag van f. 17.350,--;

dat appellanten stellen, dat dit joodse huizen waren, die X in de oorlog had gekocht en die reeds op 1 Januari 1944 niets waard waren;

dat zulks echter niet juist is, daar die huizen per 1 Januari 1944 nog zeer wel tegen behoorlijke prijzen konden worden verkocht en bovendien het feit, dat X na de aankoop verlies op die huizen heeft geleden, omdat hij ze aan de vroegere Joodse eigenaren moest teruggeven, nog niet wegneemt, dat hij ze in de jaren 1941-1943 heeft gekocht en betaald met geld, dat hij toen als inkomen had moeten verantwoorden;

dat de inspecteur in het eindvermogen een post schepen f 25.000,-- heeft opgenomen, waartegenover appellanten stellen, dat dit bedrag slechts f. 10.000,-- groot kan zijn, omdat X toen slechts 1 schip van die waarde bezat;

dat evenwel de inspecteur heeft kunnen aantonen, dat X in zijn aangifte voor de vermogensbelasting 1944 het bedrag van f. 25.000,-- zelf, door zijn toenmalige gemachtigde, heeft vermeld en moet worden aangenomen, dat die aangifte juist is, tenzij het tegendeel door appellanten wordt aangetoond, waarin appellanten evenwel niet zijn geslaagd;

dat trouwens wel is gebleken, dat appellant in die tijd allerlei transacties in schepen deed en het daarom ook in het geheel niet onwaarschijnlijk is, dat appellant op 1 Januari 1944 meer schepen bezat, dan het ene schip, waarop hij toen zelf woonde;

dat appellanten voorts in het eindvermogen willen opnemen een schuld, welke X aan zijn vader had van f. 10.000,--, ten bewijze waarvan zij een door deze thans 88-jarige vader getekende verklaring hebben getoond;

dat appellanten echter ter zitting hebben erkend, althans verschillende hunner, dat deze schuld al van voor de oorlog stamde, terwijl X's vader de schuld nimmer als vordering voor de vermogensbelasting heeft aangegeven en daarvan ook geen schuldbekentenis kan worden getoond;

dat de Raad dan ook niet overtuigd is, dat deze schuld bij het eindvermogen inderdaad bestond en bovendien, zo dit wel het geval is geweest, aannemelijk is, dat die schuld ook reeds in het beginvermogen aanwezig was, waaruit volgt, dat die schuld ook reeds in het beginvermogen aanwezig was, waaruit volgt, dat zij voor de vermogensvergelijking buiten beschouwing kan blijven;

dat appellanten verder bezwaar hebben tegen het door de inspecteur aangenomen bedrag aan kasgeld van f. 5.000,-- in het beginvermogen, welk kasgeld volgens hun idee niet meer dan f. 1.000,-- kan hebben bedragen;

dat appellanten voorts opmerken, dat geen rekening is gehouden met diverse

schulden van X per 1 Januari 1944, welke zij op f. 3.000,-- begroten;

dat de inspecteur heeft medegedeeld, dat Mevr. A, destijds nog met X gehuwd, op 13 Juli 1944 een bedrag van f. 8.000,-- bij de Rijkspostspaarbank stortte, terwijl op 28 Juni 1944 f. 4.500,-- bij H werd gestort;

dat appellanten deze stortingen niet hebben betwist en evenmin de herkomst daarvan hebben kunnen verklaren;

dat anderzijds wel aannemelijk is, dat X diversen schulden had, daar wel is gebleken, dat hij allerlei handelstransacties deed en voortdurend op zijn rekening bij H gelden werden bij en afgeschreven;

dat zekerheid omtrent deze zaken niet is te verkrijgen en zowel het bedrag van het kasgeld als dat van de schulden moet worden geschat;

dat de Raad op grond van voormelde feiten, deze bedragen schat op f. 4.000,-- kasgeld en f. 3.000,-- schuld, zodat per saldo het eindvermogen daardoor f. 4.000,-- kleiner wordt;

dat de inspecteur in het eindvermogen een vordering op I heeft opgenomen, waarvan appellanten stellen, dat deze door I is betwist en niet inbaar was, ten bewijze waarvan zij een brief hebben overlegd van de advocaat Mr. J te Z, die in 1943 tevergeefs getracht heeft de vordering te incasseren;

dat de inspecteur over deze vordering verder geen gegevens heeft kunnen verstrekken en de Raad op grond van de brief van Mr. J aanneemt, dat deze vordering per 1 januari 1944 als waardeloos moet worden beschouwd;

dat appellanten tenslotte bezwaar hebben gemaakt tegen de schatting van de inspecteur van het privé-verbruik op f. 15.000,-- daar dit volgens hen slechts f. 10.000,-- heeft bedragen;

dat X in 1941/43 nog met zijn gezin op zijn schip leefde en hij eerst later met een andere vrouw in K is gaan leven, terwijl de Raad uit de mededelingen van appellanten ter zitting de indruk heeft gekregen, dat X eenvoudig leefde, terwijl de meeste zijner kinderen toen of in betrekking waren of bij familie waren ondergebracht;

dat de Raad daarom de taxatie van appellanten van f. 10.000,-- niet te laag acht;

dat op bovenvermelde gronden het inkomen, dat de inspecteur in het verzoekschrift had berekend op

f. 68.125,--

moet worden verminderd met:

hoger taxatie schip in beginvermogen		
wegens verbetering	f. 4.000,--	
mindere afschrijving schip beginvermogen	" 111,--	
minder saldo schulden en kasgeld	" 4.000,--	
vordering I	" 1.780,--	
minder privé	" <u>5.000,--</u>	" 14.891,--
		-----
zodat het inkomen bedraagt		f. 53.234,--
		=====

Overwegende, dat de navorderingsaanslagen echter slechts tot een totaal inkomen komt van f. 52.000,--, zodat deze aanslagen niet te hoog zijn;

Overwegende, dat appellanten hebben gevraagd de verklaring te mogen afleggen, bedoeld in art. 6 van de 7^e Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941, maar de Raad daartoe geen termen aanwezig acht;

Overwegende, dat appellanten nog hebben betoogd, dat de inspecteur volgens art. 3, lid 1, sub b, het gehele onverklaarbare inkomen over 1942 had moeten belasten en mitsdien in ieder geval de aanslagen voorzover deze betreffen 1941 en 1943 moeten worden vernietigd;

dat evenwel - daargelaten de vraag of de inspecteur verplicht is alle inkomsten in 1942 te stellen - uit de mededelingen van de inspecteur en appellanten voldoende is gebleken, dat de werkzaamheden van X, waaruit deze inkomsten moeten zijn voortgevloeid, zich over de jaren 1941, 1942 en 1943 hebben uitgestrekt, zodat er geen aanleiding was voor de inspecteur de aanslag tot 1941 te beperken;

Overwegende, dat de bezwaren van appellanten, voorzover gegrond, mitsdien toch niet tot verlaging van de aanslag kunnen leiden en deze zal moeten worden gehandhaafd,

Rechtdoende in naam der Koningin.

Bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gewezen op 8 Mei 1952 door Jhr. Mr. G.W. van Vierssen Trip, voorzitter, Mr. Dr. G.L. van Oosten Slingeland en A. Hoek, leden, in tegenwoordigheid van Mr. H.J.F. Heijman, secretaris

w.g. Trip, voorzitter
w.g. H.J.F. Heijman, secretaris
w.g. G.L. v.O.Slingeland
w.g. A. Hoek

Aangetekend verzonden aan
partijen 13 Jun. '52

Voor eensluidend afschrift,